Arra mondom, Akinek a Kezében a lelkem van! Közületek én vagyok a legközelebb és a leginkább hasonló Allah Küldöttének (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) imájához. Ilyen volt az imája addig, amíg el nem hagyta a földi létet

Abū Hurayra-tól (Allah legyen elégedett vele): Ő "Allāhu akbaru"-t mondott minden egyes kötelezően előírt imában és másokban is, Ramaḍān hónapban és máskor is, "Allāhu akbaru"-t mondott ha felállt (az imához), "Allāhu akbaru"-t mondott ha meghajolt, majd mondta "Allah meghallgatja azt, aki Neki ad hálát és Őt dicsőíti", majd mondta: "Urunk! Tiéd a hála és a köszönet" mielőtt leborult volna. Majd "Allāhu akbaru"-t mondott, midőn a leborulásba indult, "Allāhu akbaru"-t mondott midőn fejét felemelte a leborulásból, majd "Allāhu akbaru"-t mondott mikor leborul, majd "Allāhu akbaru"-t mondott mikor fejét felemelte a leborulásból; majd "Allāhu akbaru"-t mondott mikor felállt az üléséből a második után, és ehhez hasonlóan cselekedett minden egyes rakʿa-ban amíg be nem fejezte az imát. Majd azt mondta midőn elköszönt az imából: Arra mondom, Akinek a Kezében a lelkem van! Közületek én vagyok a legközelebb és a leginkább hasonló Allah Küldöttének (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) imájához. Ilyen volt az imája addig, amíg el nem hagyta a földi létet.

[Ṣaḥīḥ (hiteles)] [Muttafaqun ʿalayhi (közmegegyezés van vele kapcsolatban, mindkét sejk, al-Bukhārī és Muslim is lejegyezték)]

Abū Hurayra (Allah legyen elégedett vele) adja tovább annak egy részét, ami a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) imájának leírását tartalmazza. Elmondja, hogy "Allāhu akbaru"-t mondott ha felállt az imához, ez volt a takbīratu-l-iḥrām; "Allāhu akbaru"-t mondott midőn elkezdte a meghajlását, midőn leborult, midőn felemelte a fejét a leborulásból, majd a második leborulás előtt is, és midőn ebből is felemelkedett. És midőn befejezte az első két rakʿa-t, az első tašahhud elmondása után - a három vagy négy rakʿa-ból álló ima esetén. Majd ehhez hasonlóan tett az imában míg be nem fejezte. Midőn hátát kiegyenesítve felállt a meghajlásból, azt mondta: Allah meghallgatja azt, aki Neki ad hálát és Őt dicsőíti (szemi Allahu limen Hamida) majd midőn már állt, mondta: Urunk! Tiéd a hála és a köszönet (rabbana lakal hamd). Majd mondta Abū Hurayra, midőn elköszönt az imából: Arra mondom, Akinek a Kezében a lelkem van! Közületek én vagyok a legközelebb és a leginkább hasonló Allah Küldöttének (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) imájához. Ez az ő imájának a leírása, így végezte azt addig amíg el nem hagyta a földi létet.